HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ח"ר פפא אנא סברי. סברא הוא בידיה דכי מקיל מרגלן חייב שמיט על מרגלן ועל מכל מאי יעשה וסברי חומיב ליה מיומיא משום דלמא נהירא ליה[ג] מילתא וליהדר ביה: **ונ"ל ידענא דגמרא היא בידיה.** מדקיימ"ל ומש"ה לא הדר ביה: רבי אלעזר בן עזריה יוסי מדקאמר שני מרגלים וזג משמע לזג ג' מיכא ב' מרגלים: **פורלנין.** דמשמע פנימי כגון אפי' פרלידא דתותי קלא דאמר בריש פ"ק דמס' תענית (ד' ד.) **דהיינו גרעינין: עילורין.** משמע מילוניס שמותו[ד] מהמשקה כדכתיב (בראשית מ) ומשמט תותם ומתרגמינן ועלרית יתהון: **מתני' גילח או שגילחוהו ליסטין.** משמע בין בחוש בין בכלון בתוך ימי נזירותו בין בנזירות מרובה בין בנזירות מועטת: **סותר ל' יום.** לפי שאין גידול שיער בפחות מל' יום: **או שסיפסף לו שהות.** שאלמ קלת בראש השיער: **גמ' אינעי להו גיעא מלפחא רבי.** הלי שיער מלפחת רבי בסמוך לבשר[ב] יוצא מן הראש וגדל ומשו כדקמי קלי: **או מלעיל רבי.** שראש השער מתגדל[ג] ועיקרו ויוצא מאילוי[ה] (ה) ומתגדל[ג] ועיקרו כדקמי קלי: **למאי נפקא מינה לנזיר שגילחוהו ליסטין ושיירו בו כדי לכוף לעיקרו ח"ש דהאי גיעא מלפחא רבי.** הילכך[ו] (ו) למאי דלקדים שקליה וסותר[ז] נזירותו: **ואי אמרת מלעיל רבי.** הואיל ושיירו בו כדי לכוף בו ראשו לעיקרו דאיכא למימר ח]דמאי דלקדים קלי אכתי אית ליה למיעבד תגלחת מלוה ואינו סותר: **ס"ד מהאי גיעא היא.** ט]ליטרי"ש בלע"ז דהוא מביני כיניס: **דקיימא בעיקרא דגיעא.** בעיקר השיער סמוך לבשר: **ואי ס"ד דהאי גיעא מלפחא רבי.** אימתכח דכי נפיק גיעא מינה לבר: כ]**בריאה דגיעא מיבעי ליה למיקם.** גיעא מלא נלו ש"מ מדקיימא מינה נהדי בישרא דמלעיל רבי ומינה בגיעא דכדקמי קלי: **לעולם מלפחא רבי.** והא מלא קיימא בריאה בגיעא: ט]**ואגב חיותא.** לאית בה נחתא ומזלה לנחת לבהדי בישרא: **ס"ש** י]**מהאי גיעא מסה** כ]**קיימא בריאה דגיעא.** ומי ס"ד דהאי גיעא מלעיל רבי אימתכח דכי היכי דמעיקרא קיימא כ]בעיקרא דגיעא הכי נמי מיבעי לה למיקם השתא בעיקרא דגיעא: **הסס נמי משום דליס בה חיולא.** שאין בה כח להא הוא מתה: **שרוגי קא משערגא.** משמטא ומזלה כלפי ליסא דגיעא מש"ה קיימא לה הסס ולעולם מלעיל רבי: **ס"ש מכלורים של כוסייס דכסר דגדלין לה.** שמקלעין את השיער זה בזה: **רפיא מלפחא.** סמוך לבשר ומדרפיא לנחת לבהדי בישרא ולא מלעיל ש"מ מלפחת הנך השיער ויצא[ד] מש"ה מרפו להני שערי מלפחת ולא מקלעי בהידך גיעא: לעולם מלעיל רבי **והסס נמי מיידי דקמטא** (ה). שמהדק בלורית ודוחק מעלמו למטה מחמת מ]הגדל כשסוכב עליה: **ומשיכבא הוא דרפיא.** מחמת שכיבה הוא שסוכב על הבלורית רפיא לה מלפחת: **מסקריא דרפי עמרא מלפחא וכיוצא.** כלומר עד השתא (ו) בעינן לפרושי לך ממידי דסברת לא תליא במידי דתניא לא השתא מיכא למימעא מהא ד]דסוקרין על העשירי לשום מעשר דמתקשר כל השיער ביחד מחמת הנפש של סיקרא ונפחי הכי רפיא עמרא מלפחת ומאי טעמא לאו משום דהוה דרפי רבי ליה לנפחי הכי ש"מ

והא אותביה חמש ומאחר דלא תניא מ"ט אותביה. כלומר והלא רב אותביה חמש מ"ט אותביה אמר רב פפא אנא סברי לאו גמרא היא בידיה והדר ביה ולא ידענא דגמרא היא בידיה ולא הדר ביה: רבי אלעזר בן עזריה אומר כו': אמר רב יוסף כמאן מתרגמינן מפורצנין ועד עיצורין כר' יוסי: **מתני' א]מחרצנים** מפורצנים הגרעיניין וכן בסמ' ע"ז (דף נד:) פולניס דיין נסך ועלורין היינו הקליפה ומשמט מתרגמי' ועלרית ושמיטה היינו בקליפה שיטמוט הקליפה מחילוף שים נה לחלוחית קלת ולא בגרעיניה: **סתם** נזירות ל' יום. כבר שנינו זה בפ"ק (דף ה.) ולידי דבעי למתני גילח או שגלחוהו ליסטין סותר ל' יום תני נמי סתם [נזירות] שלשים יום ב] ונעמת דסותר ל' יום משום דבעיא נזירות שיעלה לו מגולת של מנוה כדי שיהא שערו גדל כפי שרשו לגדל כסתם נזירות דהיינו שלשים יום ומיירי שגלחוהו ביום מלאת שהרי סס גלחוהו בשלשים[ה] או יותר למה ליה למיתר מה שמנה כבר ואולי הכי נמי קאמר סותר עד שיהו שערותיו כדי שלשים יום כך נמנה בפירוש ר"י יצחק והלכך בנזירות של [ס']2 סס גלחוהו ביום שלשים אינו סותר כלום לאחר עדיין גידול שער קודם יום תגלחת ומס גלחוהו מחר שכלו ימיו ג][ואין] גידול שער סותר [ל'] לרבנן כדמוכח בגמרא:

נזיר שגילח בין ד] בשפיכה: או בשפיכה. פירוש תלה: כל שהות. לפי' שער מחל לוקה עליו מייר[3] שעוקר השיער מעיקרו ומשחיתו מן השורש כעין תער לוקה מקלה למעד לא יעבור על לאוין דמרבינן בגמרא שער מכל מה[5] שהשער גדל ממנו ועולה מהרסו מעיקרו[4] הוא מגביה וגדל מה[5] שהשער גדל ממנו ועולה הסמוך לראש מחר ימים יהיה בראוק: או מלעיל רבי. מראש השער הולך וגדל מבל סמוך לראש מין [זן] ממקומו: **ושיירך בו כדי לכוף ראשו לעיקרו.** בכל שער ושער [שיעור] בעלמא הוא וכסמוך לכוף ראשו לעיקרו. בכל שער ושער [שיעור] בעלמא הוא וכסמוך אמר ה] שכן[6] ליגדל השער בז' ימים וכך יש משיעות שער: **ואי אמרת מלפחת רבי נזירותו הא שקליה.** כלומר השיער שהקדים ביום שלו זה נטלו וגלחו וזה שהיו בו כדי לכוף מין זה משער שהיה לו משעה קבלת נזרו אלא אמת בו אחר כך וסותר אחרי אלא נשתייר מאותו שער שהיה בקבלת נזרו ואי אמרת מלעיל רבי מאי דלקדים קלי דאותו שהיו שיירו מאותו ולמי מאותו שיער שהקדים וכבר הוי שיעור חשוב ואינו סותר כלום: **ת"ש מהאי אינבא.** פירוש ביאי היים: דקאי בעיקרא. פירוש בעיקר השיער סמוך לראש ולא תלא משם בגידול שער ש"מ דמלעיל רבי ומש"ה השער שסמוך לראש בדקאי קלי דאי מלאחת רבי בריאה בגיעא מלא נמה מו אחר כן וסותר אחרי אלא נשתייר מאותו השער שהיה בקבלת נזרו ואי אחרת מלעיל רבי מאי דלקדים קלי דאותו שהיו שיירו ולאי מאותו שיער שהקדים וכבר הוי שיעור חשוב ואינו סותר כלום: **ת"ש** מהאי אינבא. פירוש ביאי היים: דקאי בעיקרא. פירוש בעיקר השיער סמוך לראש ולא תלא משם בגידול שער ש"מ דמלעיל רבי ומש"ה השער שסמוך לראש בדקאי קלי דאי מלאחת רבי בריאה בגיעא מלא נמה מו אחר כן וסותר אחרי אלא נשתייר מאותו השער שהיה בקבלת נזרו ואי אחרת מלעיל רבי מאי דלקדים קלי דאותו שהיו שיירו ולאי מאותו שיער שהקדים וכבר הוי שיעור חשוב ואינו סותר כלום: **אגב** חיותא נחת ואזיל. אינגא הוא יורד[7] למטה כשהשער גדל מלמעלה[8] מרוס הראש: **בריאה דבינתא.** לאו[9] בריאה אלא בעי למיקם מן הראש קאמר: **ואי ס"ד מלעיל רבי בעיקרא דבינתא בעי למיקם** [במקום] שעמדה כשהיתה מיה שהרי שם מתה: **הסס** נמי משום דליס בה חיולא. כלומר זנו שהרי מתה שמיטה ומזלה [ז] מחוברת[10] ויורדת לראש השער שהוא תלוי למטה לגד הארץ ואין לה כח להחזיק למעלה לגד הראש: **ת"ש מבלורית של כושיים**[11] שמיניחים בלוריות [בראשיהם] לפס ע"ז ושער אין[12] מגלחין כל סביב ראשו ומה שהיו מניחין הן גידלו[13] לותה כקליעה סמוך[14] לראש ואינו[15] מהודק כבראשונה ואי מלעיל רבי אמאי[16] אלא ודאי מלפחת רבי בקליעה לפניס והלאה מן הראש ומעלה כי השער שסמוך לראש אינו קלוע ולכך הוי כפרוס[17] ומשני מיידי דקמטא היא מסיכבא רפיא ממה שהוא סוכב עליה נוטעת ממקומה ונרפית סמוך לראש: עיקבי

בשעת קבלת נזרו ואינו צריך לסתור: ת"ש מאינבא חיה. לנטש בלע"ז דקאי בעיקר דבינתא תדיר הם נמצאים בשער סמוך לראש כי שם היא גדלה ואינה זזה משם: ואי ס"ד מלפחת רבי בריאה דבינתא בעי למיקם. לפי גדול השער היה לו להתרחק מן הראש עד שלבסוף תמצא בסוף השער אלא ודאי מלעיל רבי הלכך אינה זזה ממקומה: ומשני דלעולם מלפחת רבי אלא דאגב חיותיה נחית ואזיל ומתקרבת תמיד אצל הראש להתקיים מזיעת האדם ולחזותו: ת"ש מאינבא מתה שנמצאת בסוף השער. אלמא מלפחת רבי: ולכך היא מתרחקת מן הראש כפי גידול שער. דאי מלעיל רבי לא תזוז ממקומה ותמצא תמיד אצל הראש: ומשני לעולם מלעיל רבי ומשום דליס בה חיותה (משתרב) [משתרב] ויורדת למטה. ת"ש מבלורית של גויים שמגדילים בלורית לשם עבודת כוכבים. וכשהם מסתפרים מגלחים סביב ראשם ומה שהם מניחים עושים אותם כמין קליעה וכסוף הקליעה כלפי הראש עושים קשר כדי להיות הקליעה קיימא וכשהם גדלים והולכים רפה הקשר סמוך לשער ואינו מהודק כבתחילה: ומשני איידי דקמטא משכבא. ע"י השכבה שכושב עליו נקמט והולך ורפה: ת"ש מסקרתא דרפי עמרא מלפחת. סקרתא. מין צבע אדום שצבעין בהן בהמות ובמקום הצבע מתרפה הצמר אצל הגוף הבמה. ואח"כ מתרפה הצמר אצל מקום עיקרו ואי מלעיל רבי אמאי מתרפה: ומסביא דצבעין דקניהון. יש זקנים צובעין זקניהם שחורים כדי שיהיו נראים כבחורים. וחיוורין עיקרי נימהון וכשהשער גדל נראים

מסורת הש"ס

ו) לעיל ה. נדרים ד: תענית יז. סנהדרין כה: מ"ק יט:, ב) [ל"ל ותקן, ג) [ל"ל רש"ל], ד) כגורסו גמ', ה) נ"ל כ',

נוסחת הריב"ן

ו) שסותר מסס משקה: ב) וכגון שנותח ויוצא מן הראש וגדל מלמטה בלד הראש מלמעלה על פניו הס"ד: ג) ומתגדל מלמעלה למטה ממקום שפיו עכשיו לעת גמר גידולו מתחיל לגדל ומתגדל עד עיקר הראש הס"ד: ד) ושותר כל: ה) דלמי: ו) לימיניי"ם: ז) (שנרת נפיק) ליתא בכ"י: ח) דבריהם: ט) לתגב: י) מכאי: כ) לשעלם קיימ"ל: ל) בעיקבא כי' השתא בעיקבא: מ) הגדיל:

הגהות הב"ח

(א) גמ' מיבעיא להו הלי (מזיא) תז"מ וכ"ב מדבני רש"י משמע דגרס בינתא: (ב) רש"י ד"ה מו מלעיל וכו' מאילוי ועיקרו כל"ל ותיבת ומתגדל מסתבר: (ג) ד"ה למאי נ"מ וכו' הלכך מאי לדקדים: (ד) ד"ה דפיו מלפחת וכו' ומשום הכי מרפו להני שערי מלפחת דלא מקלעי: (ה) ד"ה לעולם וכו' דקמטא היא שמהדק בלורית ודוחק מעלמו למטה הגדל מחמת שסובב עליה ומשיכבא כל"ל והד"מ: (ו) ד"ה מקסרקתא וכו' עד השתא בעינא לפרושי וכו' במידי דתניא אבל השתא:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] תום' ד"ה מחרצנים מפורצנים. מיבא מחרצנים נמסק וכ"ב מתרגמינן: ב] ד"ה סתם נזירות וכו' שלשים יום דטעמא וכו' משום דבעינן כדי נזירות בשעת תגלחת של מלוה שיסא כל"ל. ג] ג"ם: ד] ואם גלחוהו וכו' ואין גידול שער סותר ל' ולרבנן. עין עד לרבנן נמסק. וכ"ב גבידול שער סותר לכ"ע מדרבנן. כל"ל ס"מ. ויעוש"ה: ד] ד"ה מיר שגילח בין בזוג מספרים וכו' כל"ל: ה] ד"ה ומיירי וכו' ובסמוך ממר שנו. מיבא שנו נמסק. וכ"ב שיעור: ו] ד"ה ת"ש וכו' בעי למיקם המיבא שהשער כל"ל: ז] ד"ה סתם וכו' שמטה ומזלה מחוברת. מיבא מחוברת נמסק. וכ"ב מעיקרא:

לעזי רש"י

לינטרי"ש ביצי-כינים.

מג א מיי' פ"ג מהל' מזיקות הלכה ו סמג לאוין רמג:
מד ב מיי' שם פ"ו הלכה ו:
מה ג מיי' שם פ"ה הלכה יג:

הגהות התוספות

1. ל"ל לך. 2. בס"ג ק'. 3. ל"ל ומייתי. 4. ל"ל ומעיקרו. 5. ל"ל וכל מה. 6. ל"ל שזה גידול. 7. ל"ל היא יורדת. 8. ל"ל למעלה. 9. ל"ל לאו דוקא. 10. ל"ל מחיכוס. 11. בס"ו מיתא גויס בין בגמ' בין בכ"י בין בתוס' וכ"ה בפי' הרא"ם ז"ל בפנינו. 12. ל"ל והשער הן. 13. ל"ל גודלין. 14. ל"ל וסמוך. 15. ל"ל מימו. 16. ל"ל למאי דפיא. 17. ל"ל דפוי.

פי' הרא"ש

והא אותביה רב פפא ה"ג. רב פפא הקשה מהך ברייתא לאביי ואי איתא ללקך שש ואי לא תנא תנא מנינא א"כ מאי אותביה ומשני דרב פפא הגיה ה' בברייתא כדי לידע אי אביי גמרא גמיר לה או מסברא אמרה ניהלה. דאי מסברא הוה אמר ניהלה כשהקשה לו מן הברייתא הוה הדר ביה: הוגים אילו הפנימים. הגרעינים ר' יוסי היה נותן סימן כדי שלא תטעה וזג של בהמה דהחיצון קרוי זג: סתם נזירות ל' יום. כבר תנינא לעיל ולא תני הכא אלא אגב דבעי למתני סיפא גילח או שגלחוהו לסטים סותר ל' יום. פי' סותר עד שיהיה לו גידול שער של ל' יום ביום תגלחת של מצוה כגון אם גלחוהו ביום מלאת [צריך למנות] ל' יום פעם אחרת ואם גלחוהו לאחר ח' מונה מקצת כאותן ימים ח' ומשלים עליהם נזירותו כדי שיהיה לו גידול שער של ל' יום ביום תגלחת של מצוה: ר"א בר יוסי ס"ל מדתקני ב' חרצנים וזגים. אלמא לב' חרצנים יש לה זג אחד. מפורצני' ועד עיצורין. משמע דזג (הוה) הוא החיצון שעוצרין אותו להוציא ממנו יין: האי ביניתיה. פי' שער מלתחת רבי מתחתיתו דהיינו מקום חבורו ממש הוא עולה וגדל: או מלעיל. היינו מצד החיצון. וקרי ליה מלעיל לפי שהוא זקוף למעלה כשהשער קטן: ושיירו בו כדי לכוף ראשו לעיקרו בכל שער ושער והיינו שיעור חשוב בשער כדאמרינן בשמעתין שכך דרכו להיות גדול בתוך ז' ימים: אי אמרת מלתחת רבי הרי לא שייר בו כדי לכוף ראשו לעיקרו משער שהיה בו בשעת קבלת נזרו וצריך לסתור: אלא א"א מלעיל רבי מאי דאקדיש הא קאי ונשאר בו שיעור חשוב משער שהיה בו

עין משפט נר מצוה